

ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΕΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΜΕ

ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ ΜΑΣ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΠΟΥ ΔΩΣΑΜΕ ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΙ ΑΓΩΝΕΣ ΚΑΙ ΤΙ ΚΙΝΗΜΑ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΑΓΚΗ ΣΗΜΕΡΑ

Ένας κύκλος σημαντικών απεργιακών, αγωνιστικών κινητοποιήσεων στο κλάδο μας ολοκληρώθηκε. Ο κύκλος αυτός προσφέρει πείρα, δίνει τη δυνατότητα να βγουν πολύτιμα συμπεράσματα για το τι αγώνες και τι κίνημα έχουμε ανάγκη σήμερα. Τα προβλήματα το επόμενο διάστημα στη ζωή μας και στο σχολείο θα οξυνθούν, η επίθεση πλουτοκρατίας-κυβέρνησης-Ε.Ε. θα δυναμώσει, έρχονται νέα μέτρα. Η ανασύνταξη του κινήματος, η οργάνωση σχεδιασμένων και σωστά προσανατολισμένων αγώνων αποτελούν μονόδρομο για να αποκρούσουμε την επίθεση, για να ανοίξουμε το δρόμο για μια ζωή με δικαιώματα για μας και τα παιδιά μας, για φιλολαϊκή διέξοδο από την κρίση.

1. Αποτελεί θετική παρακαταθήκη το γεγονός ότι χιλιάδες εκπαιδευτικοί πήραν μέρος στην απεργία, στις Γενικές Συνελεύσεις, στα συλλαλητήρια, στη συζήτηση για την οργάνωση, για το περιεχόμενο και τον προσανατολισμό των πρόσφατων κινητοποιήσεων.

Εκφράστηκε καθαρά η εναντίωση στη βάρβαρη πολιτική της συγκυβέρνησης, που συντρίβει ζωές και δικαιώματα. «Σταγόνα που ξεχείλισε το ποτήρι» αποτέλεσαν οι χιλιάδες απολύσεις συναδέλφων από τα ΕΠΑΛ-ΕΠΑΣ, η γενικευμένη εργασιακή ανασφάλεια, η γενικευμένη εφαρμογή της κινητικότητας, που υλοποιείται ήδη με τις υποχρεωτικές μετακινήσεις εκπαιδευτικών στην Πρωτοβάθμια και στη Δευτεροβάθμια Εκπαίδευση. Ο νόμος για το Λύκειο, που αποτελεί νέα αντιδραστική τομή στην εκπαίδευση και θα έχει σαν αποτέλεσμα να πεταχτούν χιλιάδες φτωχόπαιδα στην ψευτοκατάρτιση κι έκτος σχολείου, κάνει φανερό ότι η κατάσταση στο σχολείο θα χειροτερεύει. Ο νέος νόμος για το Λύκειο συνοδεύει την ανεργία και την ανασφάλεια της νέας γενιάς, τις ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις, το τσακισμένο μεροκάματο, την ανέχεια που ζει ο λαός μας.

2. Οι βάρβαρες ανατροπές στις εργασιακές σχέσεις των εκπαιδευτικών (κατάργηση μονιμότητας, κινητικότητα, απολύσεις) αποτελούν αναπόσπαστη πλευρά του «νέου σχολείου». Είναι η στρατηγική της Ε.Ε. και των επιχειρηματικών ομίλων στην εκπαίδευση. Αυτή η στρατηγική φέρνει τις απολύσεις, που δε θα σταματήσουν εδώ, είχαν δρομολογηθεί πολύ πριν από την κρίση και τα Μνημόνια.

Δεν είναι αποτέλεσμα απλά του Μνημονίου όπως σκόπιμα στηρίζουν οι πλειοψηφικές ηγεσίες σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Οι αντιδραστικές αλλαγές στην Εκπαίδευση απορρέουν από τις αντιδραστικές εξελίξεις στην καπιταλιστική οικονομία, συνδέονται με το τι εργατικό δυναμικό, σε ποιους τομείς και με ποιους όρους έχουν ανάγκη οι βιομήχανοι, οι μεγαλέμποροι, οι εφοπλιστές, οι τραπεζίτες για να μεγαλώσουν την κερδοφορία τους, να ανταπεξέλθουν στον ανελέητο ανταγωνισμό.

Στις συνθήκες της καπιταλιστικής κρίσης, δε «διαλύεται» το σχολείο, όπως λένε γενικά, αλλά προσαρμόζεται από το νηπιαγωγείο μέχρι το Λύκειο βίαια, στις ανάγκες των επιχειρηματικών ομίλων για φτηνό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό και γίνεται δραματικά ταξικό για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας, για τους ίδιους τους εκπαιδευτικούς.

Είναι μέτρα που έχουν υλοποιηθεί σε όλες τις χώρες της Ε.Ε., με ή χωρίς Μνημόνια, εδώ και χρόνια.

Οι ανατροπές των εργασιακών σχέσεων των εκπαιδευτικών, τα νέα αναλυτικά προγράμματα και βιβλία με βάση τις δεξιότητες και την διαθεματικότητα, η αυτοαξιολόγηση και η «αυτονομία» της σχολικής μονάδας, οι συμπτύξεις και οι καταργήσεις σχολείων, η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών είναι εδώ και χρόνια σε εξέλιξη και σήμερα στην κρίση έρχονται με αποφασιστικότητα στην ημερήσια διάταξη.

3. Είναι αυτή η στρατηγική που υπηρετούν με συνέπεια και συνέχεια οι κυβερνήσεις ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, αυτή τη στρατηγική με διάφορες διαχειριστικές παραλλαγές στηρίξε και στηρίζει ο ΣΥΡΙΖΑ, στο όνομα της Ε.Ε.

Αυτή τη στρατηγική διαχρονικά αποσιώπησαν και μέσα στον απεργιακό αγώνα, οι συνδικαλιστικές πλειοψηφίες σε ΔΟΕ και ΟΛΜΕ.

Είναι οι ίδιες δυνάμεις που συσκοτίζουν τον καπιταλιστικό χαρακτήρα της κρίσης, προβάλλουν τα Μνημόνια και την νεοφιλελεύθερη διαχείριση σαν την πηγή των δεινών, αποθεώνουν τα εκπαιδευτικά μοντέλα πρώτα της Δανίας, μετά της Ιρλανδίας και σήμερα της Φιλανδίας (όπου μόλις το 50% των εκπαιδευτικών είναι μόνιμοι), έβαλαν πλάτη, στα νέα βιβλία, στο νέο ρόλο των στελεχών εκπαίδευσης και στα ευρωπαϊκά προγράμματα.

4. Όσο το κίνημα θα αγανακτεί μόνο για τις καταστροφικές συνέπειες κι όχι για την πολιτική που τις γεννά και όσο η αντιδραστική στρατηγική κεφαλαίου-κυβέρνησης-Ε.Ε. δε θα μπαίνει στο επίκεντρο της οργάνωσης της πάλης, τόσο θα μένει εγκλωβισμένο στην ψευδεπίγραφη αντιπαράθεση κυβερνήσεων και κυβερνητικού συνδικαλισμού, παλιού και νέου. Δε θα είναι σε θέση να αναμετρηθεί με την επίθεση που δέχεται, θα παραμένει μακριά από τους φυσικούς του συμμάχους, μαθητές, γονείς, το λαό μας που βλέπει τη μόρφωση και την ζωή των παιδιών του να τσακίζεται. Θα δυναμώνουν οι ανταπάτες ότι με εναλλαγές κυβερνήσεων του παλιού δικομματισμού και του νέου διπολισμού, με κάπως διαφορετική διαχείριση, χωρίς σύγκρουση με την Ε.Ε. και τα μονοπώλια, μπορούν να δοθούν λύσεις στα προβλήματα, να σταματήσουν οι απολύσεις, να «μετριαστεί» ο ταξικός χαρακτήρας του σχολείου. Όμως, το δρόμο αυτό το κίνημα στον κλάδο μας τον περπάτησε για χρόνια και το αποτέλεσμα ήταν να είμαστε σήμερα με την πλάτη στον τοίχο! Τις αγωνιστικές διαθέσεις που εκφραστήκαν σε αυτό τον απεργιακό κύκλο η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ δεν μπόρεσε, ούτε μπορούσε να τις προσανατολίσει σωστά, να τις στηρίξει ουσιαστικά και πρακτικά, να οργανώσουν τους απαραίτητους ελιγμούς, όπως και τις απαραίτητες συμμαχίες, ώστε να αποκτήσει ο αγώνας αντοχή.

Άλλωστε, η πλειοψηφία της ΟΛΜΕ έχει αποσπάσει τα συγχαρητήρια των κυβερνήσεων, για τη βοήθεια που έδωσαν να υλοποιηθούν στην πράξη, μέσα στο σχολείο, οι αντιδραστικές αναδιαρθρώσεις (ευρωπαϊκά προγράμματα, ΖΕΠ, αξιολόγηση κ.α.).

5. Η ένταση της επίθεσης γέννησε και θα ξαναγεννήσει αγωνιστικές διαθέσεις, ξεσπάσματα. Ο κλάδος πρέπει χωρίς να χάνει χρόνο να προετοιμαστεί από τα κάτω, μέσα στους χώρους δουλειάς, στις ΕΛΜΕ, δείχνοντας τον ένοχο και τις αιτίες που φτάσαμε έως εδώ, τη διέξοδο που ικανοποιεί τις λαϊκές ανάγκες. Η αντοχή ενός μακρόχρονου αγώνα που έχουμε μπροστά μας απαιτεί καθαρή γραμμή αντιπαράθεσης με το σύνολο της αντιλαϊκής πολιτικής, με την στρατηγική κεφαλαίου-Ε.Ε. και έχει σαν προϋπόθεση το δυνάμωμα της λαϊκής συμμαχίας, τη δραστήρια και ενεργητική συμμετοχή όλων μας.

Έχουμε σήμερα και την πείρα και το υλικό να την οικοδομήσουμε!

Μέσα στην πάλη μαζί με τους γονείς, την εργατική τάξη και τα φτωχά λαϊκά στρώματα, μαζί με τους μαθητές μας για το σχολείο και τη ζωή των αναγκών μας!

6. Είναι καιρός να μιλήσουμε καθαρά για τις ευθύνες της ηγεσίας της ΟΛΜΕ που είχε την ευθύνη του πρόσφατου αγώνα.

- ✓ Επέλεξε στόχους και μορφές πάλης με κριτήριο, όχι πώς θα γίνουν αποτελεσματικοί οι αγώνες μας, πώς θα πάνε ένα βήμα μπροστά τα αιτήματά μας, αλλά πώς θα συνδράμουν τις επιδιώξεις του ΣΥΡΙΖΑ για να μεγαλώσουν τα εκλογικά του ποσοστά και να γίνει «χαλίφης στη θέση του χαλίφη».
- ✓ Πολιτικοποίηση της πάλης, που δίνει διέξοδο και δύναμη στον αγώνα, είναι να πάρει δρόμο η κυβέρνηση και μαζί της η πλουτοκρατία που έχει την εξουσία και την οικονομία στα χέρια της. Απαιτεί την ανασύνταξη του κινήματος, με την είσοδο της μεγάλης πλειοψηφίας των εργαζομένων στην οργάνωση και στο περιεχόμενο της πάλης, την αποκαθίλωση του κυβερνητικού συνδικαλισμού από τους κόλπους του, τον διαχωρισμό του από τα διοικητικά-κρατικά στελέχη της εκπαίδευσης, που θέλουν το κίνημα στήριγμα της μίας ή της άλλης κυβέρνησης! Κι από αυτή την άποψη θέλουμε να το επαναλάβουμε: το αίτημα να φύγει η κυβέρνηση από μόνο του δεν είναι πολιτικοποίηση της πάλης μας. Τόσα χρόνια με αυτό το σύνθημα κινούνται οι συνδικαλιστικές ηγεσίες στο κλάδο μας. Κυβερνήσεις βεβαίως άλλαξαν πολλές, αλλά η αντιλαϊκή πολιτική είναι πάντα εδώ!
- ✓ Οργάνωσε τον αγώνα αφήνοντας στην άκρη τις προϋποθέσεις επιτυχίας του. Επέλεξαν να κάνουμε στα τυφλά μία απεργία διάρκειας, από μόνοι μας χωρίς να διασφαλίζεται κοινός βηματισμός με άλλους κλάδους, ούτε καν των δυο εκπαιδευτικών ομοσπονδιών! Ξεκίνησαν έναν αγώνα λέγοντας στους άλλους κλάδους και στο υπόλοιπο κίνημα «αν θέλετε ακολουθήστε!» Επέλεξαν μία παρατεταμένη απεργιακή κινητοποίηση γνωρίζοντας παράλληλα ότι η πλειοψηφία του κλάδου ούτε είχε προετοιμαστεί, ούτε είχε αντοχή για μια τέτοια σύγκρουση. Κι οι ευθύνες είναι δικές τους κι όχι των συναδέλφων που έδειξαν σε σημαντικό βαθμό διάθεση για αγώνα.
- ✓ Στη διάρκεια της απεργίας έκαναν την εμφάνιση τους επικίνδυνα, διαλυτικά και εκφυλιστικά φαινόμενα για το κίνημα. Συνδικαλιστές που ανήκουν στην πλειοψηφία πρόβαλλαν επίσημα το εξής : ανεξάρτητα από τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία, δεν έχουν σημασία τα ποσοστά συμμετοχής στην απεργία, δεν είμαστε καταμετρητές ποσοστών, το θέμα είναι πολιτικό, συνεχίζουμε με απεργία διάρκειας, με τη μορφή των 5νθήμερων επαναλαμβανόμενων»!

Την ίδια ώρα, η ίδια πλειοψηφία που τραβούσε από τα μαλλιά την απεργία διάρκειας, είναι αυτή που έφτασε να παροτρύνει ακόμα και σε απεργοσπασία, ειδικά στα σχολεία που ήταν σε κατάληψη από τους μαθητές.

Επιτυχημένοι αγώνες δεν είναι μόνο αυτοί που σου «αφήνουν κάτι στο χέρι»! Υπάρχουν αγώνες που σε κάνουν πιο δυνατό, δημιουργούν μια πιο στέρεη προοπτική, ώστε να δώσεις τις επόμενες μάχες από

καλύτερη θέση, βάζουν θεμέλια στην ανασύνταξη του κινήματος. Στον αγώνα του κλάδου μας αυτή η συντεταγμένη πορεία δυστυχώς δεν κατακτήθηκε και την ευθύνη την έχει η ηγεσία του κλάδου που σε αυτή τη φάση τον καθοδήγησε.

8. Είναι επικίνδυνη-κι έχει κάνει ζημιά-η άποψη που καλλιεργούν χρόνια συγκεκριμένες δυνάμεις, πως η μόνη αποτελεσματική μορφή πάλης που μπορεί να «αναγκάσει την κυβέρνηση να κάνει πίσω» είναι οι συνεχείς απεργίες διαρκείας! Η λογική αυτή είναι αδιέξοδη, εγκλωβίζει και υποβαθμίζει τη σημασία που έχει για έναν αγώνα το περιεχόμενο της πάλης, η τακτική συσπείρωσης και συνειδητοποίησης δυνάμεων, ώστε να έχει νικηφόρα προοπτική ένας αγώνας.

9. Απέναντί μας, έχουμε κυβέρνηση-Ε.Ε.-πλουτοκρατία, έναν αντίπαλο ισχυρό και αδίστακτο. Έχει σχέδιο και στόχο να τσακίσει το κίνημα. Αυτός ο πόλεμος, για να είναι νικηφόρος απαιτεί ρήξη με την στρατηγική των μονοπωλίων και το πολιτικό τους προσωπικό. Να κάνει κουμάντο ο λαός στον πλούτο που παράγει, για να σχεδιάσει την οικονομία και το σχολείο που έχει σήμερα ανάγκη.

Τέτοιο κίνημα χρειάζεται σήμερα!

Δεν μπορούμε να εμπιστευθούμε την οργάνωση και την τύχη του αγώνα μας στον παλιό και το νέο κυβερνητικό συνδικαλισμό.

Καλούμε κάθε καλοπροαίρετο συνάδελφο και συναδέλφισσα να σκεφτεί, να προβληματιστεί για τα παραπάνω, να πάρει θέση στην οργάνωση της πάλης.

Οι πρόσφατοι αγώνες μπορούν και πρέπει να γίνουν αφετηρία πραγματικής αντεπίθεσης.

Είναι στο χέρι μας να αλλάξουμε τα πράγματα.

ΒΓΑΖΟΥΜΕ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ, ΑΞΙΟΠΟΙΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΕΙΡΑ

ΚΛΙΜΑΚΩΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΜΑΣ!

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΔΡΑΣΗΣ

- ✓ Συνεχίζουμε, κλιμακώνουμε τον αγώνα αξιοποιώντας και την πείρα από την πρόσφατη απεργία, με Γενική Απεργία στις 6 Νοέμβρη, όλοι οι κλάδοι μαζί, δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Αποφασίζουμε Απεργία για τη μέρα εκείνη και την προετοιμάζουμε με όλες τις αναγκαίες αγωνιστικές πρωτοβουλίες, για να μην υπάρχει κανένα σχολείο με κενά, για έκτακτη χρηματοδότηση των σχολείων, για να δρομολογηθεί η μεταφορά των μαθητών, για να μη μετακινηθεί-απολυθεί κανένας συνάδελφος κλπ... Στηρίζουμε-παίρνουμε μέρος στην πανελλαδική κινητοποίηση της ΑΣΓΜΕ στις 18/10 με αιχμή τα οξυμμένα προβλήματα των μουσικών και καλλιτεχνικών σχολείων. Παίρνουμε όλα τα μέτρα για την επιτυχία της Απεργίας με επισκέψεις στα σχολεία, συσκέψεις, απεργιακές επιτροπές.
- ✓ Στη βάση αυτή, επιδιώκουμε η Γενική αυτή Απεργία να μην έχει προηγούμενο, να νεκρώσουν τα πάντα, να βουλιάξουν δρόμοι και πλατείες, να δείξει ο λαός μας την τεράστια δύναμή του, να τρομοκρατήσει κυβέρνηση-πλουτοκρατία και Ε.Ε., να τους ανατρέψει. Τέτοια Γενική Απεργία θέλουμε και για μια τέτοια σύγκρουση πρέπει να προετοιμαστεί το κίνημα.
- ✓ Παίρνουμε πρωτοβουλίες μπροστά στην επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Προβάλλουμε στους μαθητές μας την αληθινή ιστορία- ιδιαίτερα σήμερα που η Χρυσή Αυγή, οι πολιτικοί απόγονοι των “εθνικοφρόνων” δοσίλογων παριστάνουν τους πατριώτες και οι θύτες χρυσαυγίτες-ναζιστές εξομοιώνονται με τα θύματα. Στην κατεύθυνση αυτή αποφασίζουμε: Να στείλουμε επιγραμματικό κείμενο - μήνυμα της ΕΛΜΕ για την επέτειο, για να διαβαστεί κατά τις σχολικές γιορτές, να προτείνουμε κάποιες ταινίες που μπορούν να προβληθούν στα σχολεία πριν ή κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης (“Ο δικτάτορας” με τον Τσ. Τσάπλιν – “Ο αληθινός φασισμός” του Ρομ – “Τι έκανες στον πόλεμο, Θανάση” με το Θ. Βέγγο – “Το Μπλόκο”, σε σενάριο Γερ. Σταύρου). Οργανώνουμε επισκέψεις σχολείων σε τόπους θυσίας αγωνιστών, όπως στο μπλόκο της Κοκκινιάς, στη Καισαριανή κ.α.
- ✓ Όχι στο αίσχος και το δουλεμπόριο των προσλήψεων μέσω ΕΣΠΑ και των προγραμμάτων κοινωφελούς εργασίας από τον ΟΑΕΔ. Διαμορφώνουν μία ακόμα κατηγορία ελαστικά εργαζόμενων εκπαιδευτικούς με μισθό 490 ευρώ! Να καλυφθούν όλα τα κενά με μόνιμους διορισμούς. Πλήρη εργασιακά-μισθολογικά-ασφαλιστικά δικαιώματα για όλους τους εργαζόμενους. Προχωράμε σε παράσταση διαμαρτυρίας στο Υπουργείο Παιδείας τη Δευτέρα 21 Οκτώβρη στις 14:30.
- ✓ Στηρίζουμε τις προσπάθειες των μαθητών μας να οργανώσουν τη δράση τους μέσα από τα μαθητικά συμβούλια, για πολιτιστική δράση και ψυχαγωγία.

Αθήνα, 14 Οκτωβρίου 2013